

PI kapitola 3.

[1] Já jsem muž, jenž zakusil ponížení pod holí jeho prchlivosti. [2] Hnal mě a odvedl do temnoty beze světla. [3] Ano, obrací znovu a znovu svou ruku proti mně každého dne. [4] Vetchým učinil mé tělo i kůži, roztrávil mé kosti. [5] Obstavěl a obklíčil mě jedem a útrapami. [6] Do temnot mě vsadil jako od věků mrtvé. [7] Postavil kolem mě zeď, že nemohu vyjít, obtížil mě bronzovým řetězem. [8] Jakkoli úpím a o pomoc volám, umlčuje mou modlitbu. [9] Zazdil mé cesty kvádry, mé stezky rozvrátil. [10] Stal se pro mne medvědem číhajícím, lvem ukrytým v skrýších. [11] Zmátl mé cesty, rozdrásl mě, způsobil, že úděsem trnu. [12] Napjal svůj luk a učinil mě terčem svých šípů. [13] Do mých ledví vystřílel obsah svého toulce. [14] Jsem pro smích všemu svému lidu, předmětem jejich popěvků každodenně. [15] Nasýtil mě hořkostmi, napojil pelyňkem. [16] Nechává mě o štěrku si drtit zuby, přitiskl mě do popela. [17] Vytrhl mne z pokojného života, zapomněl jsem na všechno dobré. [18] Proto jsem řekl: "Je veta po mně i po mém čekání na Hospodina." [19] Rozpomeň se na mé ponížení a zmatené toulání, na pelyněk, na jed. [20] Má duše se rozpomíná, rozpomíná a hroutí se ve mně. [21] Beru si však k srdci a s důvěrou očekávám [22] Hospodinovo milosrdenství, jež nepomijí, jeho slitování, jež nekončí. [23] Obnovuje se každého rána, tvá věrnost je neskonala. [24] "Můj podíl je Hospodin," praví má duše, proto na něj čekám. [25] Dobrý je Hospodin k těm, kdo v něho naději složí, k duši, jež se na jeho vůli dotazuje. [26] Je dobré, když člověk potichu čeká na spásu od Hospodina. [27] Dobré je muži, jestliže nosil jho už ve svém mládí. [28] Ať usedne osamocen a ztichne, když je na něho vložil. [29] Ať položí do prachu svá ústa, snad ještě naděje zbývá. [30] Ať nastaví líce tomu, kdo ho bije, a potopou se sytí. [31] Neboť Panovník navěky nezavrhně. [32] Zarmoutí-li, slituje se pro své velké milosrdenství. [33] Z rozmaru totiž lidské syny nepokoří ani nezarmoutí. [34] Když jsou nohama deptáni všichni vězňové v zemi, [35] když se převrací právo muže před tvář Nejvyššího, [36] když se křivdí člověku v jeho při, což to Panovník nevidí? [37] Kdo řekne a stane se, když Panovník nepřikázal? [38] Nevychází z úst Nejvyššího zlé i dobré? [39] Na co si může člověk naříkat, pokud žije? Ať si muž naříká na své hříchy. [40] Zkoumejme a zpytujeme své cesty, vraťme se zpět k Hospodinu. [41] Pozvedněme s dlaněmi i srdce k Bohu na nebesích. [42] My jsme byli nevěrní a vzpurní a ty jsi neodpustil. [43] Zastřel ses hněvem a stíhal jsi nás, hubil jsi bez soucitu. [44] Obestřel ses oblakem, aby modlitba k tobě nepronikla. [45] Učinil jsi nás odporným smetím uprostřed národů. [46] Rozevírají na nás ústa všichni naši nepřátelé. [47] Naším údělem se staly postrach a propast, zmar a těžká rána. [48] Slzy se mi proudem řinou z očí nad těžkou ranou dcery mého lidu. [49] Oči mi slzí bez ustání, bez ochabnutí, [50] dokud nepohlédne, dokud se nepodívá Hospodin z nebe. [51] Mé oko vyčerpává mou duši pláčem kvůli dcerám mého města. [52] Lovili mě jako lovci ptáče, bez důvodu, moji nepřátelé. [53] Umlčeli můj život v jámě a zaházeli mě kamením. [54] Až nad hlavu mě zatopily vody; řekl jsem si: "Jsem ztracen." [55] Vzával jsem tvé jméno, Hospodine, z nehlubší jámy. [56] Slyšel jsi můj hlas, nezakryvej si ucho, dopřej mi úlevu, když o pomoc volám. [57] Byl jsi mi blízko v den, kdy jsem tě vzýval, řekl jsi: "Neboj se!" [58] Panovníku, ujal ses mých sporů, vykoupil jsi můj život. [59] Viděl jsi, Hospodine, jak mi křivdí, dopomoz mi k právu. [60] Viděl jsi všechnu jejich pomstychtivost, všechny jejich záměry vůči mně. [61] Slyšel jsi, Hospodine, jak mě tupí, všechny jejich záměry proti mně, [62] řeči mých odpůrců i o čem uvažují proti mně každého dne. [63] Popatř: ať sedí nebo stojí, posměšně si o mně popěvují. [64] Podle zásluhy jim odplat', Hospodine, podle skutků jejich rukou. [65] Ponech jim zavržené srdce, to bude tvá kletba na ně. [66] V hněvu je pronásleduj, dokud je nevyhladiš zpod nebes, Hospodine.